

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 90 (442) miercuri 9 noiembrie 1955 * 4 pag. 15 bani

Sărbătorirea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Mitingul oamenilor muncii din Capitală cu prilejul zilei de 7 Noiembrie

Zorii zilei n-au adus încă lumina lor albă peste Bucureștiul îmbrăcat în haină de sărbătoare. Și totuși pe străzile orașului era multă animație.

Zeci de mii de cetățeni, delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile Capitalei, se îndreptau din toate colțurile orașului, spre stadionul „Republicii”. Acolo avea să se desfășoare mitingul închinat celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

rului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, C. Pirvulescu, P. Borilă, N. Ceaușescu, D. Coliu, general colonel Al. Drăghici, S. Bughici, D. Petrescu, Al. Birlădeanu, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, J. Fazekas, Constanța Crăciun, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, Sorin Toma, Șt. Voitec, general locotenent Gh. Pin-

care a spus: „La cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poporul nostru își manifestă cu putere sentimentele sale de dragoste și recunoștință față de marele popor sovietic, care, sub conducerea gloriosului său partid comunist, a deschis întregii omeniri calea spre o viață liberă, pașnică și fericită. Intregul nostru popor salută călduros popoarele marii Uniuni Sovietice, dorindu-le din toa-

7 Noiembrie în țară

HUNEDOARA: În dimineața zilei de 7 Noiembrie, mii de oameni ai muncii din orașul furnalor uriașe s-au adunat în piața Libertății pentru a sărbători cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La acest miting siderurgist și constructorii hunedoreni și-au manifestat dragostea lor caldă pentru Uniunea Sovietică și totodată dorința lor de a lupta pentru noi realizări în producție în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

CONSTANȚA: Cu daruri multe au întâmpinat oamenii muncii din regiunea Constanța, ziua de 7 Noiembrie. Plini de mândrie ei au raportat la mitingul închinat Marii aniversări despre succesele lor, despre patriotismul oamenilor muncii din agricultură care au depășit planul însămînțării lor de toamnă cu 60.000 de ha.

BIRLAD: Și pionierii patriei noastre au întâmpinat cu frumoase realizări această mare sărbătoare.

Iată: pionierii din Birlad au putut raporta la mitingul oamenilor muncii din oraș multe din succesele lor.

Ei au strins mii de kilograme de fier vechi, dintre care 550 kg. numai unitatea nr. 8, iar în ajunul lui 7 Noiembrie au intrat în rândurile organizației de pionieri 60 de copii. Cercul tinerilor artiști amatori de la Casa pionierilor a prezentat piesa „Steaguri peste Krasnodor”.

DECRET

PENTRU CONFERIREA TITLULUI DE „EROU AL MUNCII SOCIALISTE” DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ ACADEMICIANULUI MIHAIL SADOVEANU

Cu prilejul sărbătoririi a 75 de ani de la naștere, pentru merite deosebite în domeniul creației literare și în opera de dezvoltare a culturii din țara noastră.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, decretă:

1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste” din Republica Populară Română academicianului Mihail Sadoveanu.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
A. BUNACIU

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a emis decrete, potrivit cărora Casa Scriitorilor a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Română va purta denumirea de Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Română, iar Școala medie de băieți nr. 1 din Iași va purta denumirea de Școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu”.

LA A 75-A ANIVERSARE A MAESTRULUI MIHAIL SADOVEANU

În după amiaza zilei de sâmbătă, 5 noiembrie a. c., la Palatul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a avut loc o adunare solemnă.

Conducătorii Partidului și Guvernului, membri ai C. C. al P. M. R. și ai guvernului, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, academicieni, oameni de știință, artiști și cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești și ziariști s-au întrunit aci pentru a sărbători pe maestrul literaturii noastre, pe Mihail Sadoveanu.

Adunarea aceasta în cadrul căreia Mihail Sadoveanu a primit cea mai înaltă cinstită a poporului, titlul de „Erou al Muncii Socialiste”, a fost plină de solemnitate dar în același timp și de căldură. Toți cei care au luat cuvântul au arătat cu acest prilej prețuirea poporului pentru munca și activitatea maestrului.

Emoționat la rîndul său de căldura și dragostea ce o simțea în jurul său, academicianul Mihail Sadoveanu a rostit un cuvânt de mulțumire, atât de frumos, atât de înflăcărat încît și acesta — ca și scrierile maestrului — poate intra ca o pagină nemuritoare în literatura noastră. Ca un angajament au răsunit cuvintele ce le-a rostit M. Sadoveanu la sfîrșitul cuvîntării sale: „Poetul de astăzi face măturisire că ține să se dăruiască total și fără nici un fel de cumpănă, să se dăruiască total timpurilor de astăzi, bunei stări a poporului”.

În aceeași zi, academicianul Mihail Sadoveanu a primit nenumărate telegrame de felicitări.

Un aspect de la miting

Cu mult înainte de începerea mitingului, terenul mare și tribunele stadionului erau pline. S-au înfilnit aici, muncitori fruntași în producție, tehnicieni, ingineri și funcționari din marile întreprinderi și instituții ale Capitalei, pentru aniversarea măreței sărbători a omenirii progresiste. Cu acest prilej, ei au trecut în revistă succesele obținute în producție în cinstea lui 7 Noiembrie și a Congresului P.M.R.

Peste marea de oameni care acoperea fiecare colțisor al stadionului fluturau steaguri roșii și tricolore. Oamenii muncii purtau portrete ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, ale conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului Sovietic, ale conducătorilor partidului și guvernului nostru și portrete ale conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești.

Mulțimea celor adunați pe stadion scanda necontenit lozinci făcînd să răsunec văzduhul pînă hăt, departe...

La orele 10 s-au urcat în tribuna centrală tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Dr. Petru Groza, Chivu Stoica, A. A. Epîșev, ambasadorul U.R.S.S. la București, I. Chișinevschi, acad. M. B. Mitin, redactorul șef al zia-

tilie, Liuba Chișinevschi, Th. Iordăchescu, Fl. Dănălache, prof. ing. Șt. Bălan, Cornel Fulger, V. Em. Galan, scriitor, Ion Dragomir, muncitor fruntaș la uzinele „Mao Tzedun”.

În tribune au luat loc membrii ai C.C. al P.M.R., membrii ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, oameni ai științei, artei și culturii, conducători ai organizațiilor obștești, activiști de partid, militari, reprezentanți ai presei române și străine, fruntași în întrecerea socialistă din întreprinderile Capitalei, membri ai corpului diplomatic.

Cu fețele îmbujorate de emoție, mai mulți pionieri au urcat în tribuna și au oferit flori conducătorilor partidului și guvernului. Apoi, peste stadion s'a înălțat în acorduri solemne Imnul de stat al Republicii Populare Române și cel al Uniunii Sovietice.

Mitingul a fost deschis de tovarășul Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului crășenesc București al P.M.R. Apoi a luat cuvîntul tovarășul Gh. Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

tă inima noi succese în marea operă de construire a comunismului în U.R.S.S. și a apărării păcii în lumea întreagă”.

Subliniind parcă, cele spuse de tovarășul Gh. Apostol, participanții la miting au ovaționat îndelung și cu entuziasm pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice pentru Partidul Muncitoresc Român și Guvernul R.P.R.

În continuare, a luat cuvîntul A. A. Epîșev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București. Cuvîntarea tov. Epîșev a fost primită cu mult entuziasm. Ea a prilejuit o manifestație de dragoste și recunoștință față de poporul sovietic, constructor al comunismului.

În cadrul mitingului a mai luat cuvîntul tovarășul Ion Dragomir, fruntaș în întrecerea socialistă la uzinele „Mao Tzedun” din Capitală.

Peste stadionul „Republicii” a răsunat apoi, înălțător imnul de înfrățire al oamenilor muncii de pretutindeni, Internaționala. Așa a luat sfîrșit mitingul oamenilor muncii din Capitala patriei, miting închinat celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La împlinirea a 15 ani de la prăbușirea Doftanei

— Aici au fost închiși și schingiuiți mulți dintre cei mai buni fii ai poporului, luptătorii comuniști —

Protestul muncitorilor la Doftana pentru eliberarea deținuților politici. tablou de VITALIE NEREUȚA

Balada comunistului închis la Doftana

★ In scunda, de piatră celulă,
Zăcea comunistu-n cătuși.
Jandarmii ședeau — caraulă
Cu arme și bice la uși.

Nici hrana pușină, nici gerul,
Nici biciul, nici acul încins
Rugină nu puseră-n fierul
Voinței aceluia închis!

Cînd fără de veste-un cutremur
Veni să-l îngroape-n moloz,
Stăpînii trecutelor vremuri
Sbucniră-ntr-un hohot voios:

„S-au stins comuniștii de-acuma,
De hac le veniram noi, deci!
De ei nu va ști decît huma
„In care-s striviți pentru veci!”

„De humă lipit, sub povara
Surpatului zid de granit,
Iși da comunistul suflarea
Fierbinte din pieptul zărobii.

Dar stînd cu urechea lipită
de humă — ca-n vis auzi
Un vaet de jale cumplită,
Un plîns de bătrîni și copii...

Poporul plîngea de durere
Pe farina patriei lui,
Că prea-l jefuiau crunt boierii
Socoată nedînd nimănu!

Și cele auzite-l făcură
Să-și fină suflarea în piept.
Mai plin de minie și ură
Țîșni, ridicîndu-se drept.

Cu spaimă, miratu-s-au tare
Stăpînii de forțele lui.
Dar cum să priceapă ei, oare,
In ce stă țaria lui mare,
Ce vlagă îl ține-n picioare
Chiar munții pe umeri de-i pui?!

In urmă, această țarie
Pe piele-au simțit-o, cum vezi,
Căci noi am răpus pe vecie
acel timp de crudă urgie.

Cu ei, comuniștii în frunte
Luptăm să ne facem un drum,
Cu ei ne croim astăzi punte
Spre-un trai cum n-a fost pin-
acum!

Sandu ALEXANDRU

Fapte pionierești

O filă din jurnal

Pe una din filele jurnalului de zi Unității nr. 8 din satul Mîrleanu, raionul Adam-Clisi, sînt înscrise realizările copiilor în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului nostru. Printre alte acțiuni scrie acolo și de excursia făcută în pădurea din apropierea satului cînd copiii au strîns semințe de copaci. In numai cîteva ore ei au adunat atunci 95 kg. semințe de frasin și 30 kg. semințe de gherghină pe care le-au predat Ocolului Silvic din Cerna-Vodă.
Voicu CONSTANTIN-

Din unitatea noastră

Pionierii din unitatea noastră găsesc întotdeauna timp ca după orele de învățatură să îndeplinească și sarcinile pionierești.

Iată: noi am strîns 3.916 kg. de fier vechi, am adunat fasole de pe o suprafață de 4 ha., de pe terenul I.C.A.R.-ului, iar gospodăriei colective i-am ajutat la culesul roșiilor. Am strîns în 2 ore 1400 kg. de roșii.

Popescu GELU

școala de 7 ani, comuna Perșoru, reg. Constanța

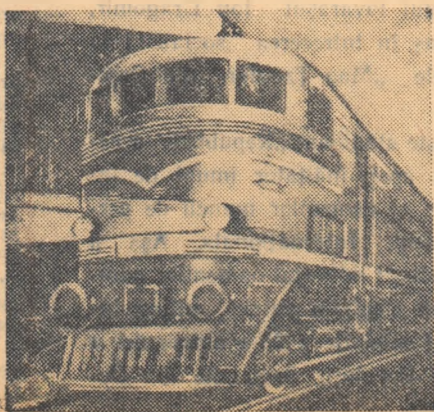
O puternică locomotivă termică

Locomotiva din zilele noastre se deosebește mult de „predecesoarele” sale; ea este mult mai puternică și mai mare.

Dar locomotiva are și un defect, cu care oamenii nu se pot împăca. Din 100 kg. de cărbuni, ce se ard în cuptorul locomotivului, numai 6—7 kg. folosesc pentru a pune în mișcare trenul. Restul de 93—94 kg. se ard în zadar, căldura lor iese pe coș împreună cu fumul și aburul. Dacă se ține cont că, o mare cantitate de cărbuni o ard locomotivile, în cuptoarele lor, atunci este clar de ce savanții sovietici s-au gîndit să facă o nouă locomotivă mai economică.

Mașina cu abur a fost înlocuită cu un motor cu explozie internă, care funcționează pe bază de combustibil lichid.

La Harkov a fost construită cea mai puternică locomotivă termică a zilelor noastre. Ea poate să transporte o

garnitură de două ori mai grea decît o locomotivă obișnuită de marfă și să aibă o viteză pînă la 100 km. pe oră. Două din motoarele noi locomotive termice au 4.000 H.p. Mașina poate să ducă un tren pe o distanță de 800 km. fără nici o oprire.

HISTORIE LA ȘELIMBĂR

Șelimbăr... Multe case de aici sînt așa de vechi și seamănă așa de mult cu niște mici cetăți medievale, încît îți vine să crezi că au fost marțore tăcute ale marii bătălii purtate în acest loc de castea lui Mihai Viteazul, la 18 octombrie 1599.

Bătălia lui Mihai pentru Transilvania este prima amintire istorică a Șelimbărului.

Șelimbărul se mai mîndrește mult și cu o altă amintire, dintr-un trecut mai puțin îndepărtat. În 1949 aici s-a înființat una din primele cinci gospodării colective din țară.

Era o vară răscolită de furtuni... Dimineața, femeile din Șelimbăr porneau, ca-ntotdeauna, spre Sibiu, cu lapte. Una din ele, Menning Susana, ducea cîte un litru unui fost boier. Intr-o zi, spre mirarea ei, Susana a fost chemată în casă (pînă atunci laptele era tăsat afară, în prag).

— Am auzit că vin pe la voi agitatori comuniști, că vreți să faceți colhoz... Vreți pe semne să vă nenorociți! i-a spus foarte „înduioșat” de soarta țărănilor, domnul „fost”.

— Așa se vorbește... răspunse simplu Susana, vădăvă cu șapte copii.

Au trecut cîteva săptămîni... Intr-o teleguță, Menning Susana ducea din nou, prin ceața dimineții, lapte la Sibiu. Laptele gospodăriei colective „6 Martie” din Șelimbăr.

(Se spune că, aflînd de colectivă, boierul din Sibiu n-a mai băut lapte în ziua aceea).

Moisin Petru și Matei Niculaie au intrat și ei, încă din prima zi, în colectivă. Fiecare slugărise înainte cîte 30 de ani la chiburi.

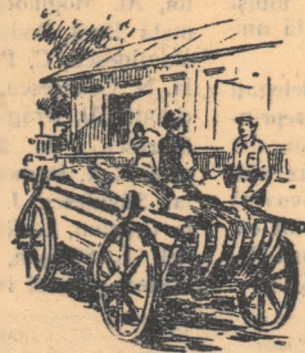
Au trecut șase toamne. Colectiviștii întîmpină acum Congresul Partidului căruii îi datoresc viața lor nouă.

În fața Sfatului, un pannon: „Comandamentul de însămînțări comunică: În frunte, tot Gospodăria Agricolă Colectivă „6 Martie”...

Însămînțările au golit, ca un vînt toamnă, toate încăperile sediului. Preșe-

dinte, socotitor, toți la cîmp. Cu cine se poate vorbi?

Un bărbat mărunț, cu păr scurt, ca de ostaș în termen, dar cărunț ca un general, cară în spinare saci de grîu, din magazine pînă la căruța din curte. Fără exagerare, sacii nu sînt cu mult mai mici decît bătrînul voinic. E secretarul de partid, fostul argat Matei Niculaie. Nu se știe cum, dar apare la lucru acolo unde sînt treburile

cele mai grele și mai urgente. Și-acum grîul de însămînțat trebuie să ajungă cît mai repede la cîmp. Așteaptă oamenii, tractorul... De-abia după ce pornește căruța putem să stăm de vorbă. Nu prea mult, pentru că trebuie să plece și dînsul, dar tovarășul Matei are marele meșteșug de a povesti o istorie lungă în cîteva vorbe.

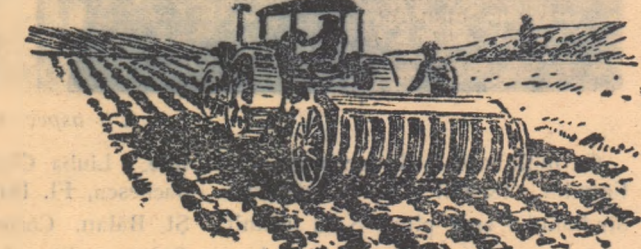
„Nu-i nevoie să mai spun că fără Gospodărie căram mai departe în cîrcă sărăcia... Iată, Susana Menning. Ducea înainte lapte la Sibiu, dar copiii ei nu aveau lapte. Acum gospodăria are multe vaci. Pu-

s-au înființat G.A.C.-uri. Și noi ne bucurăm că am servit de pildă bună.

Cu însămînțările stăm bine... Cu grîul ăsta pe care l-am încărcat, terminăm... La predarea cotelor am fost primii pe raion. Totul e așa cum trebuie să fie: arăm cu tractoare, secerăm cu combine; am construit de curînd o maternitate mare pentru scroafe (lucruri de-astea vedeam înainte doar în reviste) și o magazie în care pot încăpea 20 de vagoane de cereale (vezi, ne gîndim la recolte tot mai mari...). Dacă scrii un articol să nu uiți să pomenești și de tovarășul Mihai Martini de la S.M.T.-Turnișor, care e un combainer strașnic... Ei, eu picc... Să-nsămînțăm grîu, că din vorbe nu se face pîine”.

...Tovarășul Moisin Petru este acum președintele colectivei. Zilele acestea s-a întors dintr-o călătorie prin Uniunea Sovietică. Impresionat de cele văzute, îi-ar tot vorbi despre „Expoziția Agricolă Unională” ori despre colhozul „Thälmann” de lângă Moscova, unde a p trecut mai mult timp. Dar trebuie să meargă să vadă tot ce s-a mai întîmplat cît a lipsit. Apoi, mulțumit de cîte a aflat că s-au făcut în lipsa lui, ne zice:

— De-acum putem să spunem în fața Partidului: Noi, colectiviștii din Șelimbăr, mergem tot înainte pe calea socialismului. Îți mulțumim că ne-ndrepti pe acest drum. Nu peste multă vreme, noi vom trăi la fel de îmbelșugat ca cel

tem să vindem și avem lapte pentru toți copiii noștri.

Din 1949, au fost pe la noi oameni din zeci de sate. Veneau să vadă cu ochii lor cum se trăiește în colectivă. Peste puțin, numai ce auzeam: la Bradu, la Cristian și în alte părți

din colhozul sovietic „Thälmann”.

★ Multe amintesc la Șelimbăr de trecutul său istoric. Multe grăiesc la Șelimbăr de marile înfăptuiri pe care le trăim în anii aceștia.

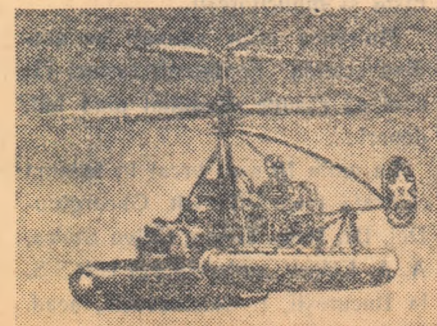
Șerban VOICU

„Motocicleta aeriană”

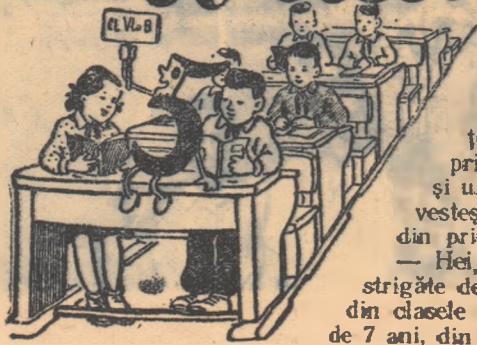
„Motocicleta aeriană” — este cel mai mic helicopter din lume. El a fost construit de inginerul sovietic N. I. Kamov. În loc de roți are două baloane de cauciuc umflate cu aer, care îi permit să se „așeze” foarte lin pe terenuri obișnuite sau pe apa rîurilor și a mării. Pe aceste „gondole” cuplate între ele printr-o ramă ușoară se află construcția helicopterului: un motor cu aceeași putere ca și acela al autoturismului „Pobeda”, două elice de zbor, scaunul pilotului, manetele de comandă. Pilotul este prins în timpul zborului de scaunul său cu ajutorul unor curele.

Noul helicopter poate zbura cu o viteză de 120 km/oră și poate să se ridice pînă la o înălțime de 2500 metri, consumînd în total 12 kg de benzină la fiecare sută de kilometri parcurși.

„Motocicleta aeriană” poate fi folosită în cele mai diferite scopuri. Cu ajutorul ei se pot căuta bancurile de pește în mare și se pot supraveghea liniile de cale ferată, liniile de înaltă tensiune și conductele de gaze. Ea servește de asemenea cu succes drept mijloc rapid de legătură între sate sau orase.

A trecut un pătrar

Ce repede mai trece vremea! Parcă ieri, clopoțelul școlii anunța începutul primei lecții din acest an școlar și uite că acum sunetul lui sprinten vestește sfârșitul ultimei ore de clasă din primul pătrar.

— Hei, uraa, băieți! — izbucnesc în strigăte de bucurie, la auzul clopoțelului, copiii din clasele a VI-a A și a VI-a B de la Școala de 7 ani, din comuna Onești, regiunea Bacău. — S-a terminat pătrarul, băieți! Primul pătrar a trecut!

Da, a trecut primul pătrar! Totuși nu s-ar putea spune că a trecut în zadar. În zilele lui, copiii celor două clase au învățat o multime de lucruri noi; în viața lor s-au petrecut tot felul de întâmplări. Cu toate acestea, se zice că într-un fel a trecut pătrarul pentru cei dintr-a VI-a A și într-altfel pentru cei dintr-a VI-a B. Cum de s-a întâmplat așa? Vom vedea din cele ce urmează

O greșală de... „geometrie“

În prima zi de școală, tovarășul director i-a oprit pe cei dintr-a VI-a mai multă vreme în curte.

— Anul acesta, copii, — le-a spus el — în clasa a VI-a sînteți mai mulți decît ar putea încăpea într-o clasă. De aceea vom face două clase a VI-a: o clasă a VI-a A și o altă clasă a VI-a B. Cum s-ar zice, la a VI-a vom avea anul acesta clase paralele.

— Auzi, clase paralele! — se minunau copiii, repetînd cu plăcere cuvintele acestea. Chiar că nici nu s-ar fi putut găsi o denumire mai bună decît asta, pentru cele două clase. Avea clasa a VI-a A 16 copii? Avea! Dar și clasa a VI-a B tot 16 copii avea. Erau în clasa a VI-a A și băieți și fete? Erau. Dar și în clasa a VI-a B erau. Nîmic de zis, adevărate clase paralele!

Iată însă că de la o vreme au început să se petreacă în clasa a VI-a B întâmplări cu totul „neparalele“ cu cele ce se petreceau într-a VI-a A. Așa de pildă, copiii dintr-a VI-a B au încetat să mai construiască avioane de hîrtie în timpul orelor de clasă. La a VI-a A nu numai că n-au încetat, ba chiar s-a și înmulțit numărul acestui soi de „constructori“. În clasa a VI-a B, copiii care primeau numai 2 au început să primească și note bune. Așa ceva nu s-a petrecut însă în clasa a VI-a A.

Hotărît lucru, cele două clase nu mai mergeau tocmai paralel. Undeva se strecurase, se vede, o greșală de „geometrie“.

O întâmplare mică...

Lecția era cît se poate de interesantă. Cuvintele tovarășei profesoare îi purtau pe copiii dintr-a VI-a B, prin țînturi necunoscute lor pînă atunci. În călătoria lor înțelneau tigrul leopardi, șerpi care pot înghiți dintr-odată coșcoaga gazelă. Așa călătoreau copiii cînd, de odată, Cucu Alexandru se ridică din bancă.

— Tovarășă profesoară, Magdeș nu mă lasă să ascult. Mă înțeapă cu un bold.

Tovarășă profesoară îl muștră pe Magdeș și începu să povestească mai departe. Și din nou cuvintele ei îi duse pe copii prin țînturi necunoscute. Tocmai străbăteau înținsul pîrjolitor al unui pustiu, cînd din nou se auzi vocea lui Cucu.

— Tovarășă profesoară, eu nu mai stau în bancă cu Magdeș. Nu mă lasă să fiu atent.

Și atunci s-a petrecut în clasa a VI-a B ceva deosebit, ceva ce nu s-a mai întîmplat pînă atunci. Supărați că de două ori au fost întrerupți din acea interesantă călătorie, copiii au cerut tovarășei pro-

fesoare să-l mute neapărat pe Magdeș în banca din fundul clasei. Și tovarășă profesoară a găsit părerea copiilor cît se poate de nimerită, așa că Magdeș, vrînd-nevrînd, a trebuit să treacă în ultima bancă.

...dar cu urmări mari

Și iată că tocmai de la ora aceea, clasa a VI-a B a încetat să mai fie „paralelă“ cu a VI-a A. Ora aceea i-a învățat pe copiii dintr-a VI-a B un lucru deosebit de important: colectivul clasei e cu mult mai puternic decît cei cîțiva indisciplinați.

...Odată, tovarășă profesoară de timba romină l-a întreat pe Alexandru Gheorghie:

— Spune, ț-ai scris tema pentru astăzi?

— Mi-am scris-o, tovarășă profesoară.

— Atunci citește-o!

Alexandru se fistici și se îmbujoră. Scoase din bancă ceva învelit într-un ziar și începu să citească. Tovarășă profesoară ascultă cu atenție și se bucură mult vîzînd că înșfîșit, Alexandru Gheorghie a făcut o temă foarte bună.

„Merită nota!“ — gîndi tovarășă profesoară și în catalog îi trecu un 5.

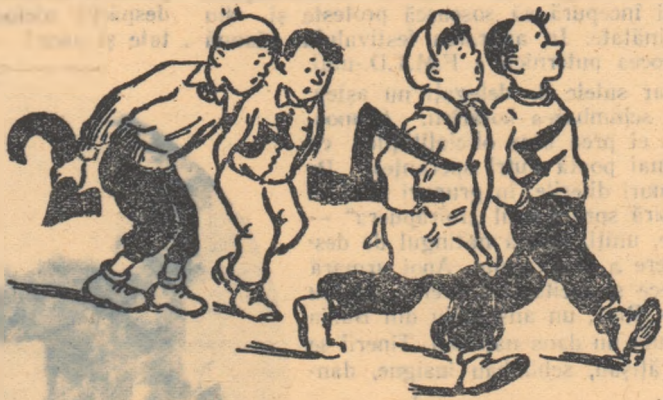
Dar îndată după oră, în clasa a VI-a B se iscă o zarvă nemaipomenită.

— Să-ți fie rușine! îi spuseră copiii lui Alexandru. Ești un minciunos!

— Ia lăsați-mă în pace! Ce-aveți cu mine? — sări Alexandru, făcîndu-se că nu pricepe ce vor colegii lui de la el.

— Ai mințit, asta e! Ai zis că ț-ai scris tema și cînd colo ai citit-o din carte.

Discuția asta nu s-a terminat aici, ci a continuat și într-o oră de dirigenție. Copiii i-au cerut lui Alexandru să meargă la tovarășă profesoară și să-și recunoască vina.

Vă închipuiți că lui Alexandru nu l-a venit deloc ușor să-și recunoască vina. Dar a trebuit s-o facă. Colectivul clasei i-a cerut acest lucru.

„De ceilalți nu ne pasă!“

Să nu credeți însă că în clasa a VI-a A nu se petreceau asemenea întâmplări. Ba da, și încă foarte multe.

Așa de pildă, Veropaev Mihai a

fost ascultat la o lecție și n-a putut spune nici o vorbă.

— De ce n-ai învățat, Veropaev? l-a întreat tovarășul profesor.

— Păi, să vedeți, s-a îmbolnăvit tata și a trebuit să ajut eu la treburi.

Copiii știau prea bine că tatăl lui Veropaev nu se îmbolnăvise. Mai știau că Mihai nu prea se omoară cu treaba acasă. Dar nimeni dintre ei nu s-a ridicat să spună adevărul.

Veropaev a mințit și la alte lecții, dar colegii lui nici de data asta nu s-au grăbit să-l dezbare de acest prost obicei.

...Altă dată, la o lucrare scrisă, numai 2 băieți au căpătat nota 4, iar restul, numai 3 și 2. Cînd s-au adus lucrările, cei cu nota 4 se simțeau nespuse de fericiți.

— Uite, vezi? — spuneau ei unui băiat dintr-a VII-a. Numai noi am luat 4.

Și vorbele astea erau spuse în așa fel, de parcă ar fi vrut să-l arate colegului dintr-a VII-a: „Vezi ce deștepti sîntem noi? De ceilalți nu ne pasă. Facă ce-or vrea“.

Da, astfel de întâmplări se petreceau în clasa a VI-a A.

„Tată, azi nu merg acasă!“

Gal Maria dintr-a VI-a B nu e din Onești, ci dintr-un sat apropiat, Filipești. În fiecare sîmbătă, tatăl ei vine și o ia acasă pentru ziua de duminică.

Într-o sîmbătă însă, Gal Maria l-a spus tatălui ei:

— Tată, azi nu merg acasă!

— Nu mergi? Dar de ce?

— Am treabă. Stai să vezi...

Și Maria îi povesti că în clasă la ei sînt trei pionieri de la Casa de copii. Pionierii aceștia sînt băieți foarte buni. Numai că nu știu cum să învețe și din pricina asta capătă note rele. De aceea s-a hotărît să nu meargă acasă ci împreună cu Noghiu Elena, să-i ajute pe cei trei băieți.

...Și în sîmbăta aceea, Gal Maria n-a mai plecat acasă.

Primul pătrar a trecut. Incepe acum cel de al doilea. Vor învăța oare ceva copiii dintr-a IV-a A, din experiența primului pătrar? Vor mai deveni oare cele două clase din nou cu adevărat „paralele“? Căci e limpede că numai atunci poate fi îndreptată greșeala de „geometrie“ petrecută între cele două clase, cînd și în clasa a VI-a A va fi un colectiv tot atît de puternic cum este în clasa a VI-a B.

V. BIRGAOANU

O grădină pe malul Prutului

La Rădăuți, pe malul Prutului, se află o grădină. Dar nu o grădină ca toate grădinile. Aceasta e mare, e bine îngrijită și dă roade bogate. Ea n-are numai un singur stăpin. Stăpînii ei sînt toți naturaliștii de la Școala de 7 ani din Rădăuți. Anul acesta pe lotul experimental — cum îi spun ei — a crescut grîu ramificat, roșii, ceapă și au prins a se dezvolta cei 300 de puieți de pomi fructiferi pe care i-au sădit.

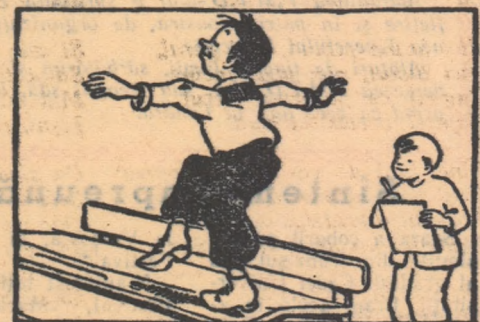
La lotul acesta experimental pionierii au și un buletin, un fel de gazetă de perete, în care împărtășesc din experiența altora și vorbesc despre lucruri legate de munca de pe lotul lor. Într-unul de pildă se spune că ar trebui să se planteze 800 butași viță de vie, altul cheamă pe toți elevii școlii să juceze în grădină ca să cîștige ei primul loc la concursul tinerilor grădinari.

Sînt veseli și harnici pionierii din Rădăuți. Acum ei fac însămînțări cu grîu tratat și la toamna viitoare faima despre roadele grădinii de pe Prut va trece de hotarele Sucevei.

H. BER

Correspondentul „Sofetei pionierului“ pentru reg. Suceava

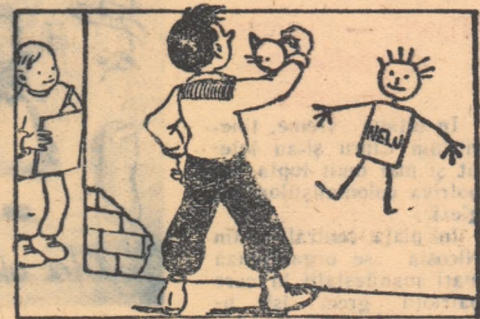
CINE SÎNT EU?

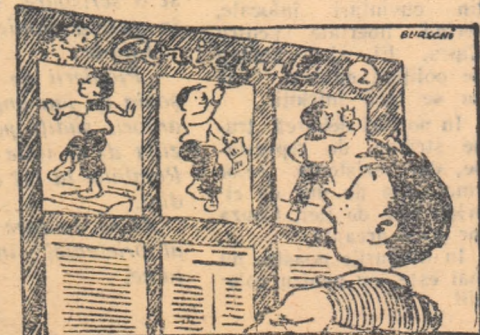
Sînt un bun dansator. Poftim, prietenul meu pictorul e fericit că are prilejul să-mi facă portretul!

Sînt un bun aeromodelist. Poftim, prietenul meu pictorul e fericit că are prilejul...

Sînt un desenator tot atît de bun. Poftim, prietenul meu, pictorul, e fericit că...

Cum?... ăsta-s eu... Și doar credeam că mi-e prieten bun.

Îndată ce s-a terminat războiul, tineri din lumea întreagă amintindu-și de zilele furtunii trecutului, au spus cu hotărâre: Nu! Toate acestea nu trebuie să se mai repete. Trebuie să ne întâlnim, să ne cunoaștem, să luptăm uniți pentru pace și un viitor mai bun.

În ziua aceasta a unit, la Londra, în primele zile din noiembrie 1945, tineri din 65 de țări. Deși aveau credințe diferite despre viață, ei s-au înțeles bine, întemeind la 10 noiembrie, în numele a 30 de milioane de tineri pe care-i reprezentau, Federația Mondială a Tineretului Democrat.

De atunci au trecut zece ani, un deceniu glorios de existență al F.M.T.D.-ului. În rândurile sale se află acum 87 de milioane de tineri din 97 de țări.

Acești tineri F.M.T.D.-ului și ale Uniunii Internaționale a Studenților se bucură de un mare prestigiu în lume.

Delegații din zece de țări se vizitează reciproc, căutând să se cunoască mai bine. Îndeosebi Uniunea Sovietică, patria gloriosului Komsozol, și țările de democrație populară, găzduiesc necontenit nenumărați prieteni, din toate continentele. „Prin cunoaștere — spre prietenie” — glăsuiește lozincă F.M.T.D.-ului.

Activitatea F.M.T.D.-ului e sprijinită cu însuflețire și în patria noastră, de organizația Uniunea Tineretului Muncitor.

Alături de tinerii lumii, sărbătorim și noi aniversarea F.M.T.D.-ului, sub steagul său, înălțat în urmă cu zece ani, la Londra.

Sîntem împreună

Seara a coborât pe neașteptate din frunzișul dealului din grădina Casei Universității. Erau acolo în aceeași după-amiază a Festivalului de la București, tineri din Franța, R.P.R., R.P. Ungară și din alte țări.

Îi văd pe toți... Pe Raymonde Dien, legendara eroină a tineretului, care ocolea cu atîta modestie discuția despre fapta ei eroică; pe Gergely Marta, entuziastă scriitoare pentru copii din Ungaria, care a publicat de atunci cărți frumoase despre Festival, în ziare și cărți; pe Wannick Delcote — revistă de la uzile „Renault” din Paris; pe Maciej Ziminski — tînăr varșovian, care la despărțire, atunci seara, m-a urât: „la revedere

la Varșovia, la al V-lea Festival”. N-am fost toți la acest Festival, Maciej, dar chiar dacă n-o să ne mai întâlnim, noi toți sîntem împreună și vom fi, pentru că sîntem prieteni, prieteni adevărați!

Al. MIHU

Arborii sădiți de tinerii romîni — vor înflori!

Intr-una din zilele Festivalului de la Varșovia, veni la cantonamentul delegației romine un grup de pionieri polonezi. — V-am adus un desen lucrat de noi și o scrisoare. Vă rugăm să le publicați în gazeta pionierilor romini.

Iată-le: „Pionierii de la Școala nr. 1 din Varșovia își iau angajamentul să îngrijească arborii sădiți pe „Aleea Prieteniei”, în ziua de 5 iulie 1955, de către delegația Romîniei la cel de-al V-lea Festival Mondial.

Aleea, la care ați lucrat, este un simbol al prieteniei între tinerii din întreaga lume.

„Grupa Scolii nr. 1”

Tineretea ni-e dragă

BOB LEESON *)

Să înălțăm un cîntec prieteni...

— fragmente —

Să înălțăm un cînt, prieteni,
Pentru al înfrățirii țel,
Ca toți acei de vîrsta noastră
Să aibă-același sfînt drapel.
Orice părere sau credință
Să se-nțilnească-ntr-un șuvoi:
Noi, tinerii de pretutindeni,
’I-urim pe cei ce vor război!

Să bubuie cu glas de tunet
Al nostru marș triumfător,
Să risipească norii negri
Cu fulgerul de adevăr;
Un cînt cu-o gravă armonie,
Un cînt cum n-a fost pînă-acum,
Cîntat de tineri, milioane,
Pășind uniți pe-același drum.

În romînește de Ion HOBANA

*) Poet din Marea Britanie

Clubul copiilor din Bombay

Șiuda Gandhi și soțul ei, medicul Vipin Gandhi, au organizat la Bombay, în India, un club pentru copii.

Istoria acestui club este scurtă. Cu doi ani în urmă, soții Gandhi au început să cheme în casa lor copii, ca să-i învețe să scrie, să citească și ca să le dea jocuri cu care să se distreze. La început veneau doar 30 de băieți și fete. Dar numărul celor care doreau să facă parte din club creștea mereu.

— În momentul cînd plecam la Festivalul de la Varșovia, — ne povestește, Șiuda Gandhi, — din club făceau parte deja 150 de copii.

Părinții copiilor, dacă pot, plătesc mici sume de bani pentru cumpărarea jucăriilor și costumelor. Sub conducerea lui nenea Vipin, copiii au

făcut în curtea casei un teren pentru jocuri. În fiecare săptămînă copiii vizionează filme sovietice și indiene.

Șiuda și Vipin Gandhi se interesează foarte mult de viața pionierilor din Uniunea Sovietică. Venind de la Varșovia, Șiuda a vizitat tabăra pionierescă din apropierea Moscovei. Șiuda, o femeie tînără, slăbuță, mică de statură, cu cravată roșie la gît, ne împărtășea emoțională impresiile ei:

— Tot ce am văzut aici, este realizarea visurilor mele cele mai îndrăznețe, — ne spuse ea. Deocamdată, noi nu putem organiza tabere de pionieri atît de minunate ca ale voastre. Dar noi vom învăța de la oamenii sovietici.

C. VIȘNEVEȚKI

(după „Pionierscaia Pravda”)

Așa a fost la Sao Paulo

La începutul lui februarie, în orașul brazilian Sao Paulo, era gata să înceapă un mare festival al tinerilor din America de Sud. Delegații erau toamă adunați la sediul Comitetului, ca să discute programul, cînd sosi un tînăr și anunță, cu răsufletarea tăiată de indignare: „S-a interzis festivalul nostru”.

Comitetul trimise îndată delegați la Ministerul Justiției și la guvernator. Vestea se răspîndi în toată țara. Mii de cetățeni protestară împotriva hotărîrii oficialităților. Apoi începură să sosească proteste și din străinătate. În apărarea festivalului răsuna și vocea puternică a F.M.T.D.-ului.

Dar sutele de delegați nu așteptară schimbarea hotărîrii. (Cunoșteau ei prea bine oficialitățile, ca să mai poată nutri speranțe). Pe drumuri diferite, în grupuri mici, ei porniră spre parcul „Ibirapuera” — unde, uniți, tînără mingul de deschidere a festivalului. Apoi urmară cîntece și recitări. Chilienii cîntau „Rio, Rio”, un ansamblu din Bahia execută un dans național. Tinerii se îmbrățișau, schimbau insigne, dansau...

Sărbătoarea tinerească fu întreruptă prin sosirea unui camion cu polițiști. „N-au voie să cînte de cît brazilienii”, anunțară ei o nouă ho-

tărare. „Străinii” nu mai cîntară, dar cîntecele braziliene de luptă îi înfrățeau la fel de bine.

Autoritățile continuară persecutarea festivalului, dar tinerii nu se despărțiră. Festivalul se desfășură vreme de o săptămînă în tot orașul: în case particulare, în localul sindicatelor. Peste tot festivitățile erau primite cu bucurie de către populație.

Cînd festivalul „interzis” a luat sfîrșit, emoționați, tinerii au jurat: așa cum n-au putut fi despărțiți la Sao Paulo, nu vor fi despărțiți niciodată în lupta lor pentru libertate și pace!

Tineri din colonii manifestînd pentru independența națională.